

The background is a teal color with a pattern of white, semi-transparent bubbles of various sizes and soft, white clouds. The bubbles are scattered across the frame, some overlapping. The clouds are wispy and appear to be floating in the sky.

VALERIE EYCKMANS * STEPHANIE DEHENNIN

De jongen
in de
Zeepbel

Er was eens een jongen die dolgraag
bellen blies. Soms blies hij er zoveel,
dat ze uit de schoorsteen van zijn huis
kwamen. Niemand wist hoe de jongen heette.
Vroeg iemand zijn naam, dan antwoordde hij
met een zeepbel.

De jongen was erg verlegen. Vaak droomde
hij van een bel die zo groot was dat er een
klein jongetje in zou passen. Niet zomaar een
jongetje: hijzelf. Hij zou ver weg vliegen, de hele
wereld rond. Toen het op een dag in mei heel
hard waaide, besloot hij zijn kans te wagen.

Hij goot een fles shampoo leeg in een vijvertje, doopte de hoelahoepel van zijn zus in het water, en blies zo hard hij kon, met de wind mee. Het werkte. Hij blies de grootste bubbel ooit. Soepel als een circustijger sprong hij in de bubbel. Langzaam bracht de wind hem hoger en hoger, tot hij alleen nog

het ruisen van de wind hoorde. Al snel werd hij wereldberoemd. 'Kijk! Het is de jongen in de zeepbel!' riepen grote en kleine, dikke en dunne mensen. Altijd zwaaide hij naar hen, maar stiekem was hij opgelucht dat hij hoog boven de wolken zweefde, en zij ver beneden waren.

Op een dag werd hij geïnterviewd door een reporter in een luchtballon. 'Wanneer vlieg je weer naar huis?' vroeg de man. De jongen haalde zijn schouders op. 'Als ik mijn bubbel beu ben, denk ik.' Maar de waarheid was dat hij het heerlijk vond om met zijn hoofd in de wolken te leven. Hij had geen huiswerk, geen zeurende ouders en nooit, nooit, nooit zou hij nog toetsen moeten maken. Hij kon zich niet voorstellen dat hij ooit nog naar huis zou

willen. Of de jongen niet eenzaam was, vroeg je je misschien af. Welnee! Nu en dan vloog een zwerm kwetterende vogels met hem mee, werd hij gekieteld door een zonnestraal, of vloog hij rakelings langs de sterren. Altijd viel er iets te beleven.